

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/48/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122283683
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6122283683.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, v spore žalobcu H Point, s.r.o., Košice, Magnezitárska 11, IČO: 43 838 286, zastúpený Advokátska kancelária AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Košice, Kmeťova 26, proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX, B., C. XX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Tomčovčík, s.r.o., Košice, Nerudova 14, o zaplatenie 3 726 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 40C/31/2022-116 zo 17.10.2022 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

- P o t v r d z u j e rozsudok.
- Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 726 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3 726 eur od 10.3.2022 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a II. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa návrhom domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 726 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 726 eur od 10.3.2022 do zaplatenia titulom nezaplateného nájomného za prenájom náhradného motorového vozidla. Žalobu odôvodnil tým, že v rámci záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, si žalovaný u žalobcu objednal opravu motorového vozidla KIA Ceed GT, EČV: B.. Vozidlo bolo odovzdané do opravy 24.9.2021, na čo žalobca vystavil zákazkový list. S ohľadom na odovzдание poškodeného vozidla do opravy si žalovaný prenajal u žalobcu náhradné motorové vozidlo BMW X1, EČV: B.. Žalovaný mal náhradné vozidlo prenajaté do 2.12.2021, dôkazom čoho je preberací protokol. Žalobca vystavil žalovanému faktúru za prenájom náhradného vozidla s dátumom splatnosti 9.3.2022. Keďže žalovaný nezaplatil riadne a včas, dostal sa do omeškania a žalobca si uplatnil zákonný úrok 5 % ročne zo sumy 3 726 eur od 10.3.2022 do zaplatenia.

2.2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podanom odpore proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že v dôsledku poškodenia jeho motorového vozidla a spísania správy o nehode vinník podpisom uznal svoju vinu za škodu na motorovom vozidle žalovaného. Žalobca oboznámil žalovaného s podmienkami opravy motorového vozidla, pričom ho ubezpečil, že vzhľadom k tomu, že je poškodený a vinník uznal svoju vinu, pričom mu ešte bola za škodovú udalosť udelená bloková pokuta, tak celú opravu bude mať žalovaný zdarma, pretože to bude hrazené z povinného zmluvného poistenia vinníka. Rovnako žalobca uviedol žalovanému, že žalovaný má nárok na bezplatné prenajatie motorového vozidla do času, kým mu bude jeho motorové vozidlo u žalobcu opravené a poukázal na bod 17 a 28 Všeobecných obchodných podmienok. Z daného dôvodu žalovaný súhlasil s touto ponukou žalobcu a objednal si u žalobcu

opravu motorového vozidla a prenajal motorové vozidlo. Tým že žalobca ubezpečoval žalovaného pred uzavretím zmluvného vzťahu utvrdil žalovaného, že za opravu jeho poškodeného motorového vozidla ako aj nájom motorového vozidla nebude platiť nič, pričom po vrátení prenajatého motorového vozidla mu vystavil faktúru vo výške 3.726 eur a následne ho zažaloval na túto sumu, má za to, že takéto konanie žalobcu je zjavné zneužitie práva, ktoré nesmie požívať právnu ochranu. V tomto prípade sa konanie žalobcu považuje za nekalú obchodnú praktiku, keďže sa jedná o zjavne klamlivé konanie žalobcu, kedy utvrdil žalovaného, že v prípade uzavretia nájomnej zmluvy bude mať zdarma prenajaté motorové vozidlo a následne po vrátení prenajatého motorového vozidla ho zažaluje.

2.3.Súd po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil podľa § 261 ods.9, § 273 ods.1,2 Obchodného zákonníka, § 663, § 671 ods.1 OZ, § 15 ods. 1 z. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 2 písm. a/ z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a za nesporné považoval, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá nájomná zmluva, ktorej predmetom bol nájom motorového vozidla. Sporné nebolo ani to, že nájomná zmluva neodkazuje na všeobecné obchodné podmienky, a že všeobecné obchodné podmienky boli len k zmluve pripojené.

2.4.Za sporné súd považoval, či žalovaný má nárok na bezplatné prenajatie náhradného motorového vozidla do času, kým bude jeho motorové vozidlo u žalobcu opravené, vzhľadom na ubezpečenie žalobcu, že bude hradené z povinného zmluvného poistenia vinníka, či všeobecné obchodné podmienky zo znenia ktorých žalovaný vyvodzuje, že nájom motorového vozidla bude preplatený z povinného zmluvného poistenia vinníka sú alebo nie sú súčasťou nájomnej zmluvy, keďže nájomná zmluva na všeobecné obchodné podmienky neodkazuje a boli len k zmluve priložené a dĺžka trvania nájomného vzťahu.

2.5.Podľa názoru súdu v danom prípade nie je potrebné aplikovať Všeobecné obchodné podmienky, lebo nájomná zmluva nie je imperfektná. Nájomná zmluva náležitým spôsobom upravuje dočasné prenechanie individuálne určenej veci na užívanie za odplatu. Pojmovým znakom nájomnej zmluvy je odplatosť, čím sa odlišuje od výpožičky. Nájomné bolo určené v nájomnej zmluve odkazom na prílohu č. 1-cenník. V danom prípade nie je potrebné pre vyplňanie medzier v individuálne dojednanom zmluvnom vzťahu v rámci nájomnej zmluvy aplikovať VOP. Navyše súd konštatoval, že vo všeobecných obchodných podmienkach je obsiahnutá podrobná úprava práv a povinností zmluvných strán pre tento druh právnych vzťahov, ide však len o vedľajšie a iné dojednania. Vo všeobecnosti platí, že zmluva má výkladovú a aplikačnú prednosť, pred akýmikoľvek inými zmluvnými podmienkami, ktoré sú obsiahnuté v štandardizovaných zmluvných podmienkach k zmluve pripojených.

2.6.Súd na základe obrany žalovaného preskúmal všeobecné obchodné podmienky v bode 28 a konštatoval, že tento nie je možné vykladať izolovane, ale v kontexte celého znenia všeobecných obchodných podmienok, teda komplexne. Prenájom náhradného motorového vozidla hradí poisťovňa (pri PZP) na dobu nevyhnutnú na opravu odo dňa vystavenia faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla je potrebné vykladať v nadväznosti na bod 4 fakturovaná čiastka sa uhradí pri vrátení motorového vozidla, alebo je preplatená poisťovňou z PZP a v rámci pripoistenia náhradného vozidla. Takýmto výkladom možno dôjsť k záveru, že nájomca je povinný uhradiť fakturovanú sumu za prenájom motorového vozidla a k jej úhrade zo strany poisťovne dôjde iba vtedy, ak v rámci prešetrovania poistnej udalosti poisťovňa posúdi nárok poškodeného ako dôvodný. Žalobca ako sprostredkovateľ nevie ovplyvniť skutočnosť preplatenia (nemá s vinníkom žiaden právny vzťah), a preto poškodený musí vyriešiť tento problém sám, nakoľko ako servis prietahy poisťovne nevie urýchliť a robí všetko preto, aby ich nezavinil, musí byť klient súčinný pri riešení poistnej udalosti, nakoľko v právnom vzťahu je klient (poškodený) a vinník (poisťovňa vinníka). Opravca (H-point) je len sprostredkovateľ opravy.

2.7.Súd citoval § 15 z. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a konštatoval, že v súvislosti s poškodením motorového vozidla vo vlastníctve poškodeného vznikli dva samostatné nezávislé právne vzťahy. A to jednak vzťah medzi žalovaným poškodeným ako objednávateľom opravy motorového vozidla a na druhej strane spoločnosťou H-point, s.r.o. ako vykonávateľom opravy, založený zmluvou o vykonaní opravy. Z tohto zmluvného vzťahu vznikol vykonávateľovi opravy voči objednávateľovi opravy nárok na zaplatenie odplaty za vykonanú opravu objednávateľovi, keďže ide o akcesorický právny vzťah, záväzok voči vykonávateľovi opravy vyplatiť odplatu za vykonanú opravu.

2.8.Druhý vzťah je vzťah poškodeného (žalovaného) a poisťovne vinníka. Podľa § 15 z.č. 381/2001 Z.z. má nárok na náhradu škody voči poisťovni, avšak tento nárok musí preukázať. Odhliadnuc od toho, či si poškodený uplatní svoj nárok v poisťovni alebo nie, prípadne, či ho preukáže, servis je oprávnený požadovať uhradenie vyfakturovaných nákladov v rámci záväzkového vzťahu, ktorý vznikol medzi vykonávateľom opravy a objednávateľom opravy. Poisťovňa žalovaného nárok na náhradu škody

nepovažovala za dostatočne preukázaný z dôvodu, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu § 17 z.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Poistovňa žiadnym iným spôsobom nemala za preukázané, že škoda bola spôsobená ich poisteným a svoje prešetrovanie uzavrela tak, že neexistuje právny základ pre poskytnutie poistného plnenia. Poškodený však môže uplatňovať nároky na náhradu škody voči poisťovateľovi, ak nesúhlasí s výsledkami prešetrovania škodovej udalosti a s dôvodmi, pre ktoré poisťovateľ odmietol poskytnúť poistné plnenie.

2.9.K dĺžke nájmu súd uviedol, že zmluva bola podpísaná a v súlade s čl. II. bod 1. a nájom vozidla nastal 24.9.2021 a trval do 2.12.2021.

2.10.Žalovaný ako podnikateľ svoje poškodené motorové vozidlo využíval na podnikateľské účely, čo vyplynulo z osvedčenia o evidencii ako verejnej listiny, preto súd má za to, že žalovaný nevystupuje v postavení spotrebiteľa.

2.11.Žalovaný v konaní nepreukázal, že ho žalobca utvrdil v tom, že nájom náhradného vozidla bude mať zdarma, lebo bude preplatený z povinného zmluvného poistenia vinníka. Súd teda zaviazal žalovaného na splnenie jeho zmluvnej povinnosti vyplývajúcej z nájomnej zmluvy z 24.9.2021 na zaplatenie nájmu vo výške 3 726 €.

2.12.O úroku z omeškania súd rozhodol podľa § 365 ods.1, § 369 ods.2 Obchodného zákonníka, § 1 ods.1 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. a žalobcovi priznal úroky z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry, t.j. od 10.3.2022 do zaplatenia.

2.13.O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, § 263 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a zároveň konštatoval, že nevidel priestor pre aplikáciu § 257 CSP.

3.1.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný, a to proti všetkým výrokom z dôvodov uvedených v § 365 ods.1 písm. f/ a h/ CSP.

3.2.Odvolateľ tvrdí, že rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné, arbitrárne a v rozpore s vykonaným dokazovaním a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Osobitne poukázal na bod 30. rozhodnutia, kde súd konštatoval, že pri adresnom úkone je potrebné brať do úvahy aj to, ako prejavu vôle konajúceho rozumie samotný adresát. Poukázal na to, že žalovaný porozumel prejavu vôle ako priemerný spotrebiteľ, pričom je nepochopiteľné, že konajúci súd neposudzoval žalovaného ako spotrebiteľa, ktorý bol žalobcom preukázateľne uvedený do omylu tým, že mu žalobca v prípade uzavretia nájomného vzťahu poskytne ako poškodenému náhradné vozidlo. Žalovaný ako osoba bez právnického vzdelania bol výslovne žalobcom pri uzatváraní nájomného vzťahu uvedený do omylu, ktorý ho neinformoval a individuálne nevysvetlil, že úhradu nákladov za náhradné vozidlo si bude vyžadovať od žalovaného ako priemerného spotrebiteľa (poškodeného).

3.3.Poukázal na § 8 ods.1 písm. d/, ods.4 z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a nesúhlasí s názorom súdu, že v konaní nevystupuje v postavení spotrebiteľa, čo odôvodnil poukazom na § 2 písm. a/ z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a konštatoval, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy o nájme motorového vozidla v žiadnom prípade nekonal ako fyzická osoba podnikateľ, ale ako fyzická osoba, ktorá bola poškodená v dôsledku dopravnej nehody. Žalovaný neuzatváral nájomnú zmluvu na motorové vozidlo pre účely podnikateľskej činnosti. Nájom motorového vozidla bol žalovanému ponúknutý ako dôsledok toho, že bol poškodený pri dopravnej nehode, avšak v žiadnom prípade nájomná zmluva nebola uzatváraná na účely výkonu podnikateľskej činnosti žalovaného. V tejto časti považuje žalovaný napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný.

3.4.Súd v bode 44. uviedol, že žalovaný nepreukázal, že ho žalobca utvrdil v tom, že nájom náhradného vozidla bude mať zdarma. S týmto tvrdením sa nestotožňuje. V zmysle vyjadrení žalovaného, ako aj v zmysle jeho výsluchu je nesporné, že k uzavretiu nájomnej zmluvy došlo len z dôvodu, že žalobca navrhol žalovanému ako spotrebiteľovi - poškodenému, že vzhľadom na to, že je nesporné, že bol poškodený dopravnou nehodou a vinník uznal vinu, mu ponúkne motorové vozidlo bez toho, aby musel žalovaný za jeho užívanie platiť. Takéto konanie žalobcu je však nevyhnutné považovať za klamlivú obchodnú prax žalobcu.

3.5.Názor súdu, že žalovaný nepreukázal, že ho žalobca utvrdil v tom, že nájom motorového vozidla bude mať zdarma je nesprávny, nakoľko žalovaný predložil v konaní listiny preukazujúce, že ho žalobca utvrdil, že bude mať vozidlo zdarma, rovnako to preukázal aj na pojednávaní pri svojom výsluchu. Z týchto dôkazov došiel súd k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože je nesporné, že žalovaný uniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu spôsobu uzatvárania nájomnej zmluvy, keď bol žalobcom utvrdený, že vozidlo bude mať v nájme zdarma.

3.6.Žalovaný ako spotrebiteľ, bol predtým ako si objednal opravu motorového vozidla ubezpečovaný zo strany žalobcu, že bude mať opravu vykonanú zdarma, pričom bol ubezpečovaný, že počas

opravy motorového vozidla bude mať zadarmo prenajaté motorové vozidlo. Z daného dôvodu preto žalovaný súhlasil s touto ponukou žalobcu a objednal si u neho opravu motorového vozidla a prenajal motorové vozidlo. Je zrejmé, že v prípade, ak by žalobca navrhol a ponúkol žalovanému možnosť prenajatia motorového vozidla v sume, ktorej zaplattenia sa domáha, tak nikdy by k uzavretiu nájomného vzťahu nedošlo. Tým, že žalobca ubezpečoval žalovaného pred uzavretím zmluvného vzťahu utvrdil žalovaného, že za opravu jeho motorového vozidla ako aj nájom motorové vozidla nebude platiť nič, pričom po vrátení prenajatého motorového vozidla mu vystavil faktúru vo výške 3 726 eur a následne ho zažaloval na túto sumu, má žalovaný za to, že takéto konanie žalobcu je zjavné zneužitie práva, ktoré nesmie požívať právnu ochranu.

3.7.V tomto prípade sa konanie žalovaného považuje za nekalú obchodnú prax, keďže sa jedná o zjavne klamlivé konanie žalobcu, kedy utvrdil žalovaného, že v prípade uzavretia nájomnej zmluvy bude mať zadarmo prenajaté motorové vozidlo a následne po vrátení prenajatého motorového vozidla ho zažaluje.

3.8.Súd z nepreskúmateľných dôvodov nepriznal žalovanému postavenie spotrebiteľa a preukázateľne naplnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, pretože rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3.9.Vzhľadom na uvedené žalovaný má za to, že bol preukázateľne naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ a h/ CSP a preto navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie prvoinštančného súdu a žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie.

4.1.K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že vo vzťahu k tvrdeniu, že žalovaný bol žalobcom ubezpečený o bezplatnosti prenájmu poukázal na to, že listiny, ktoré predložil žalovaný ako aj žalobca, uvedené vylučujú. Výslovne stačí poukázať na nájomnú zmluvu, ktorú žalobca so žalovaným uzavrel a ktorú žalovaný vlastnoručne podpísal. V uvedenom konaní išlo o klasický záväzkový synalagmatický vzťah, kedy za poskytnutú službu poskytnuté protiplnenie na podklade vystavenej faktúry.

4.2.Nájomca vlastnoručne podpísal nájomnú zmluvu, preto je zrejmé, že do žiadneho omylu ho žalobca neuviedol. Žalovaný sa odvoláva na to, že žalobca ho ako priemerného spotrebiteľa neinformoval a individuálne nevysvetlil, že úhradu nákladov za náhradné motorové vozidlo bude musieť uhradiť nájomné. Ide o absurdný argument, keď sám žalovaný podpísal nájomnú zmluvu, ktorá ho vyslovne zaviazala uhradiť nájomné za prenájom náhradného vozidla. Žalovaný navyše nijako nepreukázal, že k tomu došlo, išlo o subjektívne tvrdenia v rozpore s podpísanou nájomnou zmluvou, Občianskym, ako aj Obchodným zákonníkom.

4.3.Žalobca uviedol, že priemerný spotrebiteľ by nemohol predmetný prejav vôle a síce nájomnú zmluvu pochopiť ako bezodplatné vypožičanie motorového vozidla, keď sa v nej explicitne zaväzuje k úhrade nájomného. Dokonca samotný Občiansky zákonník charakterizuje nájomnú zmluvu ako odplatný záväzkový vzťah, v opačnom prípade by išlo o výpožičku. Ak by žalovaný bol ústne ubezpečovaný žalobcom, že bude mať všetky služby poskytnuté zadarmo, nepodpisoval by písomnú zmluvu, v ktorej sa uvádza opak. Priemernému spotrebiteľovi by bolo zrejmé, že by to v prípade súdneho sporu bolo v jeho neprospech.

4.4.K námietke žalovaného, že v konaní vystupoval ako spotrebiteľ, žalobca uviedol, že súd správne vyhodnotil postavenie žalovaného ako podnikateľa, ktorý užíval svoje motorové vozidlo na podnikateľské účely – čo náležite v konaní preukázali. Tým, že došlo k poškodeniu motorového vozidla využívaného na podnikateľské účely, žalovaný si prenajal náhradné motorové vozidlo, ktoré z logiky veci používal na obdobné účely.

4.5.Nájomný vzťah medzi podnikateľmi sa spravuje Občianskym zákonníkom, a to v súlade s § 261 ods.9 Obchodného zákonníka.

4.6.V prejednávanej veci ide o tzv. kombinovaný obchod podľa § 261 ods.9 a poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Prievidza 7C/17/2019 z 31.1.2020, Krajského súdu v Banskej Bystrici 43Cob/1/2020 z 12.3.2020, Krajského súdu v Žiline 14Cob/49/2019 z 12.12.2019.

4.7.Z § 261 ods.1 Obchodného zákonníka nevyplýva požiadavka, že vzťah medzi podnikateľskými subjektmi sa musí týkať ich vzájomnej podnikateľskej činnosti, keďže sa žiada len, že sa týka ich podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je dostatočne zrejmé, že súd správne vyhodnotil charakter záväzku, keď uviedol, že ide o obchodnoprávny záväzkový vzťah medzi dvoma podnikateľmi.

4.8.K uneseniu dôkazného bremena žalovaným žalobca uviedol, že nie je mu zrejmé, z ktorých listinných dôkazov malo dôjsť k preukázaniu danej skutočnosti, že žalovaný bol žalobcom utvrdený a ubezpečovaný o bezplatnosti nájmu. Z nájomnej zmluvy vyplynul odplatný charakter. Z VOP žalobcu

napriek tomu, že sa na daný vzťah neaplikovali v žiadnom prípade nevyplýva bezodplatnosť nájomného vzťahu. V plnej miere sa stotožňujú so závermi súdu prezentovanými v bodoch 30. až 35. rozhodnutia. V hypotetickom prípade, ak by boli VOP aplikovateľné na zmluvný vzťah ako taký, tak nie vo vzťahu k odplate za prenájom, keďže podmienky odplaty sú detailne upravené v nájomnej zmluve, preto by tu ani VOP, ktoré slúžia na dopĺňanie/vypĺňanie medzier nebolo možné použiť. Výkladom VOP v kontexte ich znenia ako celku je potrebné jednoznačne dospieť k záveru, že nájomca je povinný uhradiť nájomné na podklade vystavenej faktúry a jednou výnimkou, ktorou je náhrada škody poskytnutá zo strany poisťovne, k čomu však nedošlo (no aj bez ohľadu na to, či si poškodený náhradu škody uplatní v poisťovni, je servis oprávnený požadovať od neho úhradu vyfakturovaných nákladov). V informačnom liste žalobcu platí to isté, ako v prípade VOP, pričom záverom je to, že z kontextu tohto dokumentu nevyplýva nárok nájomcu na bezodplatný nájom motorového vozidla.

4.9.Na základe uvedeného navrhol rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť.

5.1.K vyjadreniu žalobcu žalovaný uviedol, že zotrváva na všetkých skutočnostiach uvedených v odvolaní a považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu za nepreskúmateľné, arbitrárne a v rozpore s vykonaným dokazovaním.

5.2.Opätovne poukázal na to, že VOP si nestiahol z internetovej stránky žalobcu, resp. z nejakého iného zdroja, nakoľko ich žalobca nemá nikde zverejnené. Sám žalobca pri uzatváraní nájomnej zmluvy poskytol žalovanému VOP skutočnosť, že žalobca popiera vlastné VOP, teda popiera, že VOP sa neviažu na nájomnú zmluvu, ktorú uzavrel so žalovaným sa dá považovať za nekalú obchodnú prax a konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

5.3.Vo vzťahu k názoru žalobcu, že nájomná zmluva bola uzatvorená so žalovaným ako podnikateľským subjektom si žalovaný dovolil uviesť, že k uzatvoreniu nájomnej zmluvy nedošlo počas výkonu podnikateľskej činnosti žalovaného, ale v dôsledku toho, že žalovaný bol ako poškodený účastníkom dopravnej nehody. Žalovaný poukazuje na to, že pri uzatváraní nájomnej zmluvy žalobca neoznačil žalovaného ako podnikateľa, teda neuviedol identifikačné znaky podnikateľského subjektu a rovnako ani pri uplatňovaní svojho práva prostredníctvom súdu nikde neoznačoval žalovaného ako fyzickú osobu podnikateľa. V zmysle uvedeného žalovaný uvádza, že pri uzatváraní zmluvy o nájme motorového vozidla konal ako fyzická osoba spotrebiteľ, ktorá bola poškodená v dôsledku dopravnej nehody. S poukazom na skutočnosť, že súd z nepreskúmateľných dôvodov nepriznal žalovanému postavenie spotrebiteľa považuje žalovaný rozhodnutie súdu za nepreskúmateľné, arbitrárne a v rozpore s vykonaným dokazovaním, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6.1.K vyjadreniu žalovaného žalobca uviedol (čl. 172 až 174), že stále platí, že predmetné tvrdenia žalovaného ostali len v rovine tvrdení. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by bol žalobcom zabezpečovaný o bezpodmienečne bezplatnom prenájme náhradného vozidla.

6.2.Nosným argumentom žalovaného bolo to, že išlo o klamlivú obchodnú prax v zmysle zákona 250/2007 Z.z. a to vo vzťahu k údajnému zabezpečeniu zo strany žalobcu, že žalovaný bude mať prenájom zadarmo. Predmetné tvrdenia, však ako uviedol žalovaný nepreukázal, čiže táto argumentácia nemôže byť úspešná ergo pre výsledok sporu je bezpredmetná, či žalovaný je spotrebiteľ alebo podnikateľ.

6.3.Na základe uvedeného navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

7.Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal žalovaný v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods.1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

8.Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

9.1.Odvolateľ vo veci uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. a) až h) CSP. Odvolací súd po preskúmaní obsahu odvolania konštatuje, že odvolateľ presne špecifikoval len odvolacie dôvody, resp. v podanom odvolaní odôvodnil samostatne existenciu uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. b), f) a h) CSP, takže odvolací súd sa ostatnými odvolacími dôvodmi nezaoberal, okrem § 365 ods.1 písm. a), ktorý je povinný skúmať z úradnej povinnosti.

9.2.Odvolací súd uvádza, že nezistil z obsahu súdneho spisu taký procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý by naplnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. a) CSP, teda že neboli splnené procesné podmienky, ktorými sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania, vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku. Právna teória rozdeľuje procesné podmienky a) na strane súdu (právomoc a príslušnosť); b) na strane strán sporu (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, povinnosť zastúpenia...); c) vecné procesné podmienky (existencia žaloby, splnenie poplatkovej povinnosti); d) negatívne procesné podmienky (prekážky rei iudicatae, listispendencie).

9.3.Odvolací súd nezistil ani naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP, teda nezistil žiadne skutočnosti, ktorým by bolo znemožnené žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Keď žalovaný namieta, že rozsudok je arbitrárny a nepreskúmateľný, ide len o jeho subjektívny a nedôvodný pocit. Odôvodnenie rozsudku má podklad v zistenom skutkovom stave a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje.

9.4.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP, nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov, môže byť naplnený, len ak súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd nezistil naplnenie tohto odvolacieho dôvodu. Súd prvej inštancie vykonané dôkazy správne vyhodnotil, pričom jeho skutkové závery plnú oporu, respektíve sa v celom rozsahu opierajú o vykonané dokazovanie.

9.5.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP, nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, je daný keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. V danom prípade súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval i interpretoval právnu normu na zistený skutkový stav.

10.1.Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno doplniť nasledovné:

10.2.V odvolaní sa v podstate iba opakujú skutočnosti tvrdené žalovaným už v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa súd riadne a presvedčivo vyrovnal.

11.1.V konaní nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá nájomná zmluva, ktorej predmetom bol nájom motorového vozidla.

11.2.S obsahom nájomnej zmluvy sa prvoinštančný súd dostatočne vysporiadal, správne poukázal na podstatné náležitosti nájomnej zmluvy. Podstatným znakom nájomnej zmluvy je odplatosť vo forme nájomného. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaný svojim podpisom súhlasil s obsahom nájomnej zmluvy a rovnako súhlasil s cenníkom, ktorý podľa čl. III. bodu 1. bol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ktorý navyše žalovaný podpísal. Uvedené skutočnosti bez akýchkoľvek pochyb vyvracajú tvrdenia žalovaného, že bol žalobcom „preukázateľne“ uvedený do omylu.

11.3.Obsah nájomnej zmluvy (osobitne čl. I, bod 1) a cenníka nemožno posúdiť inak, aj keby sa na vzťah žalobcu a žalovaného aplikovali spotrebiteľské normy a to bez ohľadu na skutočnosť, že bol žalovaný bez právnického vzdelania alebo priemerný spotrebiteľ.

12.Ďalšou odvolacou námietkou žalovaného bolo súdom nesprávne právne posúdenie v tom smere, že žalovaný tvrdil, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol spotrebiteľský.

13.1.Podľa § 52 ods.1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13.2.Podľa § 52 ods.3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13.3.Podľa § 52 ods.4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14.1. Spotrebiteľskú zmluvu v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení možno označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

14.2. Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Z uvedeného vyplýva, že kľúčovým pre posúdenie charakteru predmetnej poisťovnej zmluvy ako spotrebiteľskej, bolo posúdenie postavenia jej zmluvných strán; na strane jednej dodávateľa a na strane druhej spotrebiteľa.

14.3. Dodávateľ je ten, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaná pri uzatváraní predmetnej zmluvy bezpochyby vystupovala v postavení dodávateľa, čo nebolo ani v konaní sporné.

14.4. Pokiaľ ide o osobu spotrebiteľa, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15.1. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný používal motorové vozidlo, na ktorom vznikla škoda, na podnikateľské účely. Toto tvrdenie verifikuje osvedčenie o evidencii (technický preukaz), ktorý v základných údajoch, v kolónke dátum narodenia/IČO obsahuje IČO zo živnostenského registra žalovaného. Zo živnostenského registra je zrejmé, že živnostenské oprávnenie žalovanému vzniklo 23.10.2019.

15.2. Žalovaný v konaní nepreukázal, že v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy 24.9.2021 (založenia predmetného zmluvného vzťahu) nepodnikal (zrušené alebo prerušené živnostenské oprávnenie). Na základe uvedeného možno uzavrieť, že keď havarované MV bolo u žalobcu v oprave a na tento čas bol žalovanému poskytnutý nájom MV žalobcu, je zrejmé, že prenajaté vozidlo bolo používané na tie isté účely ako MV žalovaného.

15.3. Navyše žalovaný v konaní nepreukázal skutočnosť, že konal ako fyzická osoba spotrebiteľ, keď nájomná zmluva nie je uzatvorená na rodné číslo žalovaného, ale na č. OP žalovaného, ktorým sa preukazuje ako fyzická osoba (občan), tak aj fyzická osoba (podnikateľ).

16. Odvolací súd zastáva názor, že žalovaný uzatvoril predmetnú nájomnú zmluvu ako fyzická osoba - podnikateľ, konajúci za účelom zabezpečenia svojej podnikateľskej činnosti. Potom nebolo možné prijať iný záver, než o nespotebiteľskom charaktere predmetnej zmluvy.

17.1. Pokiaľ by súd predmetnú zmluvu posudzoval ako spotrebiteľskú, bol by povinný poskytnúť žalovanému zvýšenú súdnu ochranu vyplývajúcu z jeho postavenia ako spotrebiteľa (slabšej strany sporu) avšak ani takéto postavenie, by žalovanému neprinieslo priaznivejší výsledok v spore vzhľadom na jednoznačný písomný obsah zmluvného vzťahu.

17.2. Nájomná zmluva je napísaná jasne, zrozumiteľne a bez akýchkoľvek pochybností.

18. Odvolací súd sa bez výhrad stotožňuje so záverom súdu vysloveným v bode 44. rozhodnutia a navyše tvrdenie žalovaného je logicky rozporné, lebo je vylúčené, aby žalobca tvrdil, že žalovaný MV bude môcť bezplatne užívať a súčasne vyhotovil zmluvu o nájme MV a oboznámil žalovaného s cenníkom za požičanie MV.

19. Záverom odvolací súd chce poukázať na právny názor prvoinštančného súdu vyslovený v bode 41. posledná veta a síce, že poškodený, však môže uplatňovať nároky na náhradu škody voči poisťovateľovi, ak nesúhlasí s výsledkami prešetrovania škodovej udalosti a s dôvodmi, pre ktoré poisťovateľ odmietol poskytnúť poisťné plnenie.

20. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

21. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22.1. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22.2.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23.O trovách konania odvolací súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, keďže žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný.

24.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské

právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).